

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІЖНАРОДНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ЮМРУКУЗ АНАСТАСІЯ АНАТОЛІЇВНА

УДК 81'1+811.111+801

**ПРОСОДІЯ МОВЛЕННЄВОГО АКТУ ЗГОДИ В
АНГЛІЙСЬКОМОВНОМУ ДІАЛОГІЧНОМУ БІЗНЕС-ДИСКУРСІ
(інструментально-фонетичне дослідження)**

Спеціальність 10.02.04 — германські мови

АВТОРЕФЕРАТ

дисертації на здобуття наукового ступеня
кандидата філологічних наук

Одеса – 2017

Дисертацією є рукопис.

Роботу виконано на кафедрі германської філології та методики викладання іноземних мов ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» Міністерства освіти і науки України.

Науковий керівник: кандидат філологічних наук, професор
Єременко Тетяна Євстафіївна,
ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»,
завідувач кафедри германської філології та методики викладання іноземних мов.

Офіційні опоненти: доктор філологічних наук, професор
Мізецька Віра Ярославівна,
Міжнародний гуманітарний університет,
завідувач кафедри іноземних мов професійного спілкування;

кандидат філологічних наук, доцент
Федорів Ярослава Романівна,
Національний університет
«Києво-Могилянська академія»,
доцент кафедри англійської мови.

Захист відбудеться **9 червня 2017 року о 10:00** годині на засіданні спеціалізованої вченої ради К 41.136.02 у Міжнародному гуманітарному університеті за адресою: 65009, м. Одеса, Фонтанська дорога 33, ауд. 107.

З дисертацією можна ознайомитися у науковій бібліотеці Міжнародного гуманітарного університету за адресою: 65009, м. Одеса, Фонтанська дорога, 33.

Автореферат розіслано 5 травня 2017 р.

Учений секретар спеціалізованої
вченої ради

Н. П. Михайлюк

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Реферовану дисертацію присвячено вивченню просодії мовленнєвого акту згоди в англійськомовному діалогічному бізнес-дискурсі з позицій функціонально-прагматичного підходу.

У контексті сучасної антропоцентричної парадигми, яка характеризується посиленням інтересом до проблем мовної особистості та міжособистісної взаємодії, нагальними виступають питання прагматики спілкування, а саме комунікативної сутності мовних одиниць, зв'язку мовленнєвих інтенцій та мовних засобів їх реалізації, впливу екстралінгвістичних факторів на вибір мовних одиниць. На фонетичному рівні ці питання останнім часом активно вивчаються у межах самостійного напрямку фонетичних досліджень – фонопрагматики з метою виявлення просодичних структур окремих ілокутивних актів та встановлення їх залежності від ситуативних умов спілкування (Є. І. Григор'єв, М. О. Деміна, Л. Г. Карандеєва, Т. І. Ковалевська).

Проблема аналізу різних аспектів згоди не нова. Так, вченими було розглянуто синтагматичний (внаслідок якого смислу в тексті може з'явитися смисл згоди) та парадигматичний (яким іншим смислам реагуючого типу він протиставлений) плани згоди (І. В. Галактіонова), розроблено чисельні класифікації комунікативно-прагматичних смислів згоди (М. К. Любимова, І. М. Рудик, О. М. Ружникова, Т. В. Шуміло), описано функціонування мовленнєвого акту згоди у літературному діалогічному дискурсі (Н. К. Войцехівська) та німецькомовному дискурсі ділових переговорів та нарад (М. К. Любимова), систематизовано лексико-синтаксичні засоби реалізації категорії згоди та її додаткових інтенцій (Т. Г. Михальчук, Л. Л. Нейленко, О. В. Озаровський та ін.), проаналізовано кореляцію просодичної структури репліки згоди та ініціальної репліки (R. Ogden, L. Pickering).

У фокусі даного лінгвістичного пошуку – просодія мовленнєвого акту згоди, сферою функціонування якого є діалогічний бізнес-дискурс. Чимало класичних та сучасних наукових праць присвячено аналізу діалогу загалом (Ф. С. Бацевич, Л. Р. Безугла, В. Д. Девкін, Т. М. Колокольцева, В. Я. Мізецька, І. Б. Морозова, Л. В. Щерба, Л. П. Якубинський та ін.), просодії англійського діалогічного мовлення (Н. Є. Георгієва, Ю. О. Дубовський, Т. Є. Єременко, Т. М. Корольова, О. К. Пеліван), опису структурно-функціональної специфіки бізнес-дискурсу (Н. О. Баландіна, Г. Г. Буркітбаєва, Ю. В. Данюшина, Л. В. Курчак, Л. П. Науменко, Д. С. Храмченко, Т. О. Ширяєва, М. А. Шльопкіна, F. Bargiella-Chiappini, C. Nickerson, D. Tannen) та англійськомовного діалогічного бізнес-дискурсу (Т. В. Чрділелі); вивченню особливостей його просодичного оформлення (В. А. Бокова, В. Л. Романюк, Н. М. Шкворченко).

Попри досить значну кількість наукових праць, присвячених дослідженню згоди, зазначимо їхню спрямованість здебільшого на вивчення лексико-синтаксичних засобів вираження згоди, у той час як проблема кореляції комунікативно-прагматичних, інтенціональних смислів згоди та просодичних засобів їх реалізації, тим більше на матеріалі діалогічного бізнес-дискурсу, ще не знайшла ґрунтовного висвітлення у лінгвістичних доробках.

Актуальність роботи визначається її відповідністю загальній орієнтації сучасної лінгвістики на розкриття функціональних аспектів мовних і мовленнєвих одиниць. Важливим у цьому контексті є комплексне вивчення просодичних засобів реалізації комунікативних інтенцій. Визначення специфіки просодичного оформлення мовленнєвого акту згоди відповідно до її комунікативно-прагматичної спрямованості та додаткових інтенціональних смислів на матеріалі англійськомовного діалогічного бізнес-дискурсу дозволило розширити теоретичні обрії фонопрагматичних досліджень.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дисертаційна праця виконана у межах науково-дослідного напрямку Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» «Фундаментальні дослідження з актуальних проблем суспільних та гуманітарних наук» згідно з плановою науковою темою кафедри германської філології та методики викладання іноземних мов «Англійська мова та методика її викладання: інтерактивна парадигма» (протокол № 5, затверджена рішенням Вченої Ради ПНПУ імені К. Д. Ушинського від 25 грудня 2011 року, реєстраційний номер 0107U000467).

Метою роботи є встановлення зв'язку між комунікативно-прагматичною спрямованістю, додатковими інтенціональними смислами мовленнєвого акту згоди та його просодичним оформленням.

Досягнення поставленої мети передбачає розв'язання таких **завдань**:

- визначити поняття діалогічного бізнес-дискурсу з позицій функціонального-прагматичного підходу;
- розкрити сутність категорії згоди в парадигмальній інтерпретації;
- описати прагматичні характеристики мовленнєвого акту згоди в англійськомовному діалогічному бізнес-дискурсі;
- дослідити лексико-синтаксичні засоби реалізації мовленнєвого акту згоди у діалогічному бізнес-дискурсі;
- встановити релевантні просодичні характеристики мовленнєвого акту згоди певної комунікативно-прагматичної спрямованості;
- виявити особливості просодичного оформлення мовленнєвого акту згоди англійською мовою з урахуванням додаткових інтенціональних смислів.

Об'єкт дослідження – мовленнєвий акт згоди в англійськомовному діалогічному бізнес-дискурсі.

Предметом дослідження виступає просодія мовленнєвого акту згоди в англійськомовному діалогічному бізнес-дискурсі.

Матеріалом дослідження слугували 52 аудіо- та відеозаписи англійськомовних (американський варіант) ділових переговорів, ділових нарад та зустрічей, з яких відібрано 1245 мовленнєвих актів згоди загальною тривалістю звучання 103 хвилини 35 секунд.

У процесі дослідження було використано **загальнонаукові методи** – *описово-аналітичний метод*, зорієнтований на критичний аналіз науково-теоретичних джерел з проблематики дослідження та узагальнення певних мовних фактів; *метод лінгвістичного спостереження*, завдяки якому визначено структурні, семантичні та функціональні властивості мовленнєвого акту згоди у діалогічному бізнес-дискурсі, що дало змогу встановити корпус аналізованих одиниць. Серед **спеціальних лінгвістичних методів** дослідження зібраного матеріалу було застосовано *метод перцептивного аналізу*, що складався із *слухового* (проводився самим експериментатором) та *аудиторського* (із залученням аудиторів) *аналізів* для виявлення суб'єктивних просодичних особливостей мовленнєвого акту згоди в бізнес-дискурсі; *метод інструментального (інтонографічного) аналізу* акустичних параметрів просодії згоди для встановлення об'єктивних просодичних характеристик мовленнєвого акту згоди; *метод статистичного аналізу* – для перевірки та верифікації об'єктивності оцінки отриманих даних.

Наукова новизна одержаних результатів полягає у тому, що в роботі *вперше* запропоновано визначення згоди як інтеракціонально-прагматичної категорії. *Новим* у дослідженні є опис комунікативно-прагматичних різновидів англійськомовного мовленнєвого акту згоди у діалогічному бізнес-дискурсі. *Уперше* виявлено інтегральні та диференціальні просодичні характеристики мовленнєвого акту згоди відповідно до його комунікативно-прагматичної спрямованості та встановлено кореляцію між інтенціональними смислами згоди та просодичними засобами їх реалізації.

Теоретичне значення реферованої праці полягає у тому, що одержані результати дозволяють розширити та поглибити теоретичні основи фонопрагматичних досліджень англійської мови. Виявлені на основі перцептивного та інструментального аналізів інваріантні та варіативні просодичні ознаки комунікативно-прагматичних різновидів згоди відображають зв'язок між просодією та відповідними інтенціями. Аналіз просодії висловлювань емоційно-забарвленої згоди та згоди різного ступеня впевненості дозволив констатувати той факт, що додаткові інтенціональні смисли здатні накладатися на ядерний смисл, значно модифікуючи просодичне оформлення таких висловлювань. Розроблена методика комплексного аналізу дозволила більш повно та ґрунтовно

інтерпретувати просодію мовленнєвого акту відповідного виду згоди, що робить внесок в експериментальну фонетику.

Практична цінність одержаних результатів визначається можливістю їх використання у курсі фонопрагматики, теоретичної фонетики (розділ «Інтонація»), фоностилістики (розділ «Офіційно-діловий стиль вимови»), англійської мови у сфері бізнес-комунікації (розділи «Переговори», «Бізнес-наради»). Лінгводидактичний потенціал застосування результатів роботи знайшов відображення у процесі професійної підготовки студентів філологічних спеціальностей, зокрема, на заняттях з практичної фонетики та міжкультурної комунікації. Просодичні моделі комунікативно-прагматичних різновидів згоди, що описані в даній роботі, можуть слугувати матеріалом для розробки алгоритмів автоматичного розпізнавання та синтезу усного мовлення.

Апробація результатів дисертаційного дослідження відбувалась на міжнародних науково-практичних конференціях: «Лінгвокогнітивні та соціокультурні аспекти комунікації» (Острог, 2013), «European Conference on Languages, Literature and Linguistics» (Австрія, Відень, 2014), «Сучасні проблеми та шляхи їх вирішення в науці, транспорті, виробництві та освіті» (Чорноморськ, 2015), «Лінгвістична теорія та практика: історичне надбання, актуальні проблеми та перспективи розвитку» (Одеса, 2015), «Американські та британські студії: мовознавство, літературознавство, міжкультурна комунікація» (Київ, 2015), «Philology and Linguistics in the Digital Age» (Угорщина, Будапешт, 2016), «Сучасні лінгвістичні парадигми» (Бахмут, 2016); під час роботи міжуніверситетського круглого столу «Іноземні мови в системі вищої освіти: досвід, інновації, перспективи» (Одеса, 2016) та на засіданнях кафедри германської філології та методики викладання іноземних мов Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського (Одеса, 2012–2016).

Публікації. Основні положення та результати дисертаційного дослідження висвітлено у 12 наукових публікаціях, з яких 6 статей опубліковано у фахових виданнях України, 2 статті у періодичних виданнях, включених до міжнародних наукометричних баз, решта (4) – тези доповідей на наукових конференціях.

Структура й обсяг роботи. Дисертація складається зі вступу, чотирьох розділів, висновків до кожного з них, загальних висновків, списку використаної літератури (307 позицій вітчизняних та зарубіжних авторів) та додатків. Загальний обсяг дисертації – 346 сторінок, обсяг основного тексту – 181 сторінка. Для ілюстрації положень дисертаційного дослідження у тексті наведено 56 таблиць та 36 рисунків.

Додаток обсягом 165 сторінок складається з 13 частин і містить експериментальний матеріал: характеристику інформантів-носіїв англійської (американський варіант) мови (А), приклади мовленнєвих актів згоди у контексті

(Б), приклади заповнених аудиторських карт (В), приклади інтонограм висловлювань згоди різної комунікативно-прагматичної спрямованості (Г, Д, Е) та додаткових інтенціональних смислів (Є, Ж, И, І); дані щодо напрямку руху основного тону у сегментах фрази (Ї), узагальнені тональні контури та контури інтенсивності висловлювань (Й); акти впровадження (К).

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ РОБОТИ

У **вступі** обґрунтовано тему, актуальність дослідження, сформульовано його мету та завдання, окреслено об'єкт і предмет дисертаційного пошуку, визначено матеріал та методологічний апарат, зазначено наукову новизну, теоретичне значення та практичну цінність роботи, наведено дані щодо апробації отриманих результатів.

У **першому розділі «Теоретичні передумови вивчення англійськомовного діалогічного бізнес-дискурсу та категорії згоди»** визначено поняття діалогічного бізнес-дискурсу з точки зору його прагматичної спрямованості, розглянуто сутність категорії згоди в парадигмальній інтерпретації, дефіновано згоду як інтеракціонально-прагматичну категорію, описано прагматичні особливості мовленнєвого акту згоди та з'ясовано стан розробки проблеми просодії згоди.

Бізнес-дискурс трактується найбільш узагальнено як процес усного та писемного спілкування індивідів, основна діяльність та інтереси яких сконцентровані у сфері бізнесу, і спільною метою яких є бізнес (F. Bargiella-Chiappini, C. Nickerson).

Дане дослідження зосереджено саме на діалогічному бізнес-дискурсі, який розглядається як вербалізована у тексті конвенціональна, ситуативно зумовлена комунікативна інтеракція, учасники якої мають необхідні повноваження для встановлення та розвитку ділових відносин.

Бізнес-дискурс належить до інституціонального, статусно-орієнтованого типу дискурсу. Його функціонально-стильова специфіка зумовлена регламентованістю, з одного боку, та інтерактивністю, що позначається на певній дерегламентації, з іншого (Ю. В. Данюшина, Д. С. Храмченко, Т. В. Чрділелі).

До стилістичних особливостей англійськомовного діалогічного бізнес-дискурсу належать такі: на синтаксичному рівні – прості синтаксичні конструкції, самопереривання, повтори, вставні слова, еліптичні структури; на лексичному рівні – використання слів з однозначною семантикою, фразеологічні одиниці квазітермінологічного характеру, обмежене вживання синонімів, використання деінтенсифікаторів (М. В. Колтунова, Т. В. Чрділелі, В. І. Юшкевич); на фонетичному рівні – наявність фонемних модифікацій, раціонально-логічний тип інтонування (О. О. Лисичкина, В. Л. Романюк, В. С. Слепович).

Певна дерегламентація діалогічного бізнес-дискурсу проявляється у загальному зниженні клішованості мовлення, використанні зниженої лексики, спрощенні синтаксичних конструкцій, переорієнтації на образність та емоційність (Д. С. Храмченко).

Важливу роль в організації бізнес-дискурсу відіграє культурний чинник. До типових рис американського діалогічного бізнес-дискурсу належать чітке планування бесіди, жорстке дотримання теми, експліцитність мовлення, зниження дистанційованості й категоричності (R. Lewis, G. Hofstede).

Головною метою унісонного діалогічного бізнес-дискурсу є найчастіше досягнення згоди, тому категорія згоди вважається ключовою для цього виду дискурсу. Згода у логіко-філософському аспекті – це впорядкованість, одностайність, гармонія, істина (М. Г. Алієв, К. Серажим). Згода як лінгвістична категорія визначається як специфічне явище діалогічної модальності, що передбачає вираження тотожності, збігу позицій суб'єкта мовлення з точкою зору, висловленою іншим суб'єктом мовлення (О. В. Озаровський).

Вчені дотримуються різних думок щодо віднесення згоди до однієї категорії з незгодою, або до різних. У реферованій роботі згода та незгода розглядаються як форми єдиної категорії консентності.

Категорія згоди кваліфікується лінгвістами як функціонально-семантична (О. М. Морозова, Т. М. Свиридова), комунікативна (І. В. Галактіонова, Т. Г. Михальчук), когнітивно-комунікативна (Н. К. Войцехівська), логіко-синтаксична (О. П. Куш). У межах цього дослідження згода аналізується у контексті мовленнєвої взаємодії та визначається як інтеракціонально-прагматична категорія, суть якої полягає у спільності точок зору комунікантів та, як наслідок, формуванні обопільної інтенції щодо подальшого розвитку позитивної, конструктивної мовленнєвої взаємодії.

Згода у бізнес-дискурсі виступає тональністю та окремою комунікативною реакцією на висловлювання співрозмовника. Так, прагнення до згоди, кооперації, унісону забезпечує тональну єдність діалогу. Загальна ж макроінтенціональна спрямованість діалогічного бізнес-дискурсу на згоду реалізується в конкретних мовленнєвих актах згоди.

Власне мовленнєвий акт розглядається у роботі не як акт дії, а як акт взаємодії, інтеракціональна одиниця. Тому доречною вважається інтерпретація мовленнєвого акту згоди як акту вербальної взаємодії мовця і слухача, метою якого є маркування висловленого співрозмовником як такого, що відповідає дійсності або інтересам (можливостям) мовця (І. М. Рудик).

В описі згоди виділяють два аспекти – синтагматичний та парадигматичний. У синтагматичному аспекті мовленнєвий акт згоди є реакцією на відповідний стимул, ініціальний мовленнєвий акт. Так, залежно від його характеру, мовленнєвий акт згоди може мати констативну (згода з точкою зору),

або імпозитивну (згода щодо виконання певних дій) прагматичну спрямованість (О. М. Ружникова). Мовленнєвий акт імпозитивно-спрямованої згоди відповідно до рівня інформаційного навантаження належить до топікальних актів, тобто таких, що несуть головну прагмасемантичну інформацію у дискурсі. Мовленнєвий акт констативно-спрямованої згоди є оформлюючим, фатичним, основна функція якого – підтримка контакту. У реферованій роботі розглядаються мовленнєві акти таких комунікативно-прагматичних видів згоди: згода-рієкт (згода щодо виконання певних дій), згода-ексепт (згода з думкою) та згода-евіденс (згода щодо об'єктивності наданої інформації).

У парадигматичному аспекті власне згода протиставляється таким інтенціям як верифікація, схвалення, підтримка, обіцянка, тощо.

Між полюсами категорії консентності – згодою та незгодою – розміщуються додаткові інтенціональні смисли, серед яких дослідники виділяють такі: згода-підтримка, «хибна» згода, згода-допущення, згода-дозвіл, згода-схвалення, згода-поступка, згода-обіцянка, впевнена згода, невпевнена згода та інші (Н. К. Войцехівська, М. К. Любимова, О. М. Ружникова).

Одним із засобів реалізації комунікативних інтенцій згоди виступає просодія. Вважається, що мовленнєві акти згоди різної прагматичної спрямованості можуть мати, відповідно, різну просодичну організацію.

Висловлювання згоди в експериментально-фонетичних працях найчастіше досліджуються з позицій конверсаційного аналізу, де згода розглядається як реактивна репліка в межах суміжної пари, а її просодія аналізується по відношенню до просодії ініціальної репліки. Зокрема доведено, що репліки згоди перебувають у відношенні мелодійної узгодженості з реплікою стимулом, яка досягається за рахунок однакового рівня *частоти основного тону* (ЧОТ) або однакового мелодійного контуру (R. Ogden, L. Pickering). Такі закономірності зберігаються навіть у випадку, коли пропозиціональний зміст висловлювання повністю протилежний. Це дозволяє констатувати, що саме просодії належить ключова роль при реалізації комунікативних інтенцій згоди.

Просодія проаналізованого мовленнєвого акту значною мірою визначається додатковими інтенціональними смислами – ступенем впевненості, зацікавленості, характером емоційної забарвленості.

Реалізаціям впевненої згоди, за результатами досліджень, властиве підвищення просодичних показників у порівнянні з тими, що мали місце в ініціальному мовленнєвому акті / ході. Висловлювання, які виражають зацікавлену згоду вимовляються на дещо вищому тональному рівні; при актуалізації ж формальної, відносно незацікавленої згоди спостерігається використання однакового або трохи нижчого тонального рівня.

Додаткові інтенціональні смисли згоди зумовлені також характером емоцій, відповідно до чого висловлювання можуть бути позитивно- та негативно-

забарвленими. Офіційно-діловому дискурсу загалом властиві досить стримані емоції.

Просодія мовленнєвого акту згоди залежить і від стилістично-регістрових особливостей діалогічного бізнес-дискурсу, у якому переважають інтелектуальні інтонами (Л. К. Цеплігіс).

У другому розділі **«Методика та програма дослідження просодії мовленнєвого акту згоди в діалогічному бізнес-дискурсі»** описано принципи відбору експериментального матеріалу та методик проведення інструментально-фонетичного дослідження, яке передбачало комплексний аналіз просодії мовленнєвого акту згоди в діалогічному бізнес-дискурсі з подальшим застосуванням методу статистичної обробки одержаних результатів.

Фактичним матеріалом для проведення експерименту слугували аудіо- та відеозаписи англійськомовних (американський варіант) ділових переговорів, ділових нарад та зустрічей, проведених на середньому та вищому рівнях структурних підрозділів організацій державного та приватного секторів з продажу товарів та реалізації послуг. Інформантами виступили носії американського варіанту англійської мови, для яких зазначена мова рідна, віком від 20 до 46 років, чоловіки та жінки у приблизно однаковому кількісному співвідношенні. Загальний час звучання аудіо-матеріалу становив 39 годин 54 хвилини 43 секунди.

Формування експериментального корпусу здійснювалося методом суцільної вибірки у три етапи. Спочатку було виокремлено прості інтеракції та трансакції, що містили в собі мовленнєві акти згоди. На другому етапі з виділених одиниць вибрані окремі мовленнєві акти згоди, які і склали експериментальний корпус дослідження. На третьому етапі відібрані мовленнєві акти було розподілено відповідно до їхньої прагматичної спрямованості на мовленнєві акти згоди-рієкт, згоди-ексепт та згоди-евіденс. Загалом корпус містив 1245 мовленнєвих актів згоди загальною тривалістю 103 хвилини 35 секунд.

Перцептивний аналіз складався зі слухового (проводився експериментатором) та аудиторського (із залученням аудиторів) аналізів. Метою проведення слухового аналізу були обробка та підготовка матеріалу для подальшого аудиторського та електроакустичного аналізів, а також первинне виявлення експериментатором закономірностей у просодичному оформленні мовленнєвого акту певного виду згоди.

Аудиторський аналіз експериментального матеріалу відбувався у два етапи. На першому етапі аудиторами виступили три носії мови, завданням яких були перевірка автентичності експериментального матеріалу та належності до офіційно-ділового стилю мовлення, а також маркування мовленнєвих актів згоди

відповідно до ступеня впевненості, зацікавленості та характеру емоційного забарвлення.

На другому етапі аудиторі – викладачі фонетики англійської мови – визначали характеристики просодії (мелодії, гучності та темпу) висловлювань, що реалізують певний комунікативно-прагматичний смисл згоди.

Для акустичного аналізу використовувався вузький корпус матеріалу – 795 висловлювань загальною тривалістю 53 хвилини 25 секунд. Акустична обробка експериментального матеріалу здійснювалася за допомогою комп'ютерної програми PRAAT 6.0.14. Для узагальнення та апроксимації показників динаміки змін ЧОТ та інтенсивності згоди різної прагматичної спрямованості у роботі будувалися *узагальнені тональні (УТК) та динамічні (УДК) контури*.

Інструментальний аналіз проводився з метою підтвердження результатами точних фізичних вимірювань об'єктивності даних, отриманих суб'єктивними методами аналізу. Інструментально-фонетичне дослідження проведено під керівництвом доцента, кандидата філологічних наук В. Г. Волошина, завідувача лабораторії експериментальної фонетики Одеського національного університету імені І. І. Мечнікова та було спрямоване на визначення інваріантних та варіативних моделей просодичного оформлення мовленнєвого акту згоди різних видів у діалогічному бізнес-дискурсі.

Підтвердження отриманих результатів відбувалося із застосуванням методу статистичної обробки даних.

У **третьому розділі «Лінгвістична інтерпретація результатів перцептивного аналізу мовленнєвого акту згоди в англійськомовному діалогічному бізнес-дискурсі»** представлено результати перцептивного аналізу прагматичних, лексико-синтаксичних та просодичних засобів реалізації мовленнєвого акту згоди та надано їхню лінгвістичну інтерпретацію.

Визначено, що мовленнєвий акт згоди у діалогічному бізнес-дискурсі може бути реакцією на *а)* ініціальний мовленнєвий акт / хід, актуалізований у репліці-стимулі, що безпосередньо передує репліці згоди; *б)* ініціальний мовленнєвий акт / хід, реалізований у репліці-стимулі, що передує репліці згоди опосередковано та *в)* певну частину дискурсу.

У результаті проведеного аналізу доведено, що мовленнєві акти згоди-рієкт, згоди-ексепт та згоди-евіденс відрізняються прагматичною спрямованістю, яка зумовлена ініціальною частиною дискурсу. Так, мовленнєвий акт згоди-рієкт є відповіддю на пропозицію або прохання, згоди-ексепт – на вираження судження, думки щодо певного питання, згоди-евіденс – на повідомлення об'єктивних даних.

Лексико-синтаксичні засоби вираження згоди певної прагматичної спрямованості виявляють свою специфіку, здебільшого, у зв'язку з ініціальним мовленнєвим актом. Зокрема, реалізації згоди-ексепт та згоди-евіденс найчастіше

містять повний / частковий повтор або перифраз ініціального мовленнєвого акту, згоди-рієкт – викладення згоди у відносно вільній формі.

Результати перцептивного аналізу просодичної організації мовленнєвих актів згоди дозволили стверджувати, що існує зв'язок між прагматичною спрямованістю мовленнєвого акту згоди та ступенем зацікавленості у тому, про що йдеться мова. Мовленнєвий акт згоди-рієкт є найбільш зацікавленим, згоди-ексепт та згоди-евіденс – більш нейтральними, фатичними, такими, що слугують підтримці контакту із співрозмовником.

Аудиторський аналіз структури досліджуваних реалізацій показав, що мовленнєві акти згоди-рієкт бувають переважно дво- та трисинтагменними, згоди-ексепт – дво- та односинтагменними, згоди-евіденс – одно- та двосинтагменними. Висловлювання невпевненої згоди містять, на думку аудиторів, дещо більшу кількість синтагм у порівнянні з впевненою згодою. Збільшення кількості синтагм відмічено також у реалізаціях емоційно позитивно-забарвленої згоди порівняно з негативно-забарвленою.

Дослідження *мелодійних характеристик* виявило, що висловлюванням згоди-рієкт властиві хвилеподібні та східчасті шкали; висхідні та низхідні термінальні тони; згоди-ексепт – хвилеподібні, східчасті та рівні шкали; низхідні та рівні термінальні тони; згоди-евіденс – рівні та хвилеподібні шкали; низхідні та рівні термінальні тони. Тональний максимум у реалізаціях усіх видів згоди локалізується, головним чином, на першому наголошеному складі шкали.

При вираженні впевненої згоди зафіксовано переважно східчасті, усічені та хвилеподібні шкали; прості низхідні термінальні тони; реалізації невпевненої згоди маркувалися хвилеподібними, рівними та східчастими шкалами; низхідними та рівними термінальними тонами. Локалізація тонального максимуму у висловлюваннях згоди різного ступеня впевненості припадає найчастіше на перший наголошений склад.

У висловлюваннях емоційно позитивно-забарвленої згоди спостерігалися хвилеподібні, східчасті та усічені шкали; висхідні, низхідні та низхідно-висхідні термінальні тони; негативно-забарвленої – рівні, хвилеподібні та усічені шкали; низхідні та рівні тони. Позиція локалізації тонального максимуму потребує уточнення результатами інструментального аналізу через можливу помилкову ідентифікацію піків висоти тону з піками гучності.

Аналіз *гучності* довів, що реалізації згоди різної прагматичної спрямованості характеризуються здебільшого середнім рівнем гучності. Певне підвищення гучності відмічається при вираженні впевненої згоди у порівнянні із невпевненою та емоційно позитивно-забарвленої порівняно з негативно-забарвленою.

Максимум гучності при вираженні згоди різної комунікативно-прагматичної спрямованості розміщений переважно на першому наголошеному

складі. У реалізаціях впевненої згоди максимум гучності припадає на перший наголошений або перший наголошений та ядерний склад, невпевненої – лише на перший наголошений. Висловлюванням емоційно позитивно-забарвленої згоди властиве розміщення максимуму гучності на ядерному складі або у двох позиціях – першому наголошеному складі та ядрі; у реалізаціях емоційно негативно-забарвленої згоди – на першому наголошеному або ядерному складі.

При дослідженні *темпу*, який визначався кількістю складів за секунду, було встановлено, що висловлювання згоди з різними комунікативно-прагматичними смислами характеризуються у більшості випадків середнім темпом вимовляння; крім того, у реалізаціях згоди-евіденс дещо частіше відмічено прискорений темп. При вираженні невпевненої згоди спостерігався дещо уповільнений темп порівняно із впевненою згодою. Реалізації емоційно-забарвленої згоди продемонстрували середній темп вимовляння.

За кількістю внутрішньосинтагменних пауз перше місце посідають висловлювання згоди-рієкт, далі – згоди-ексепт та згоди-евіденс. В опозиції впевнена / невпевнена згода значно більша кількість пауз була відмічена у висловлюваннях невпевненої згоди. Реалізації згоди різної емоційної забарвленості маркувалися приблизно однаковою кількістю пауз.

Четвертий розділ «Аналіз та лінгвістична інтерпретація результатів інструментально-фонетичного дослідження просодії мовленнєвого акту згоди в англійськомовному діалогічному бізнес-дискурсі» присвячено дослідженню об'єктивних акустичних характеристик висловлювань згоди.

Аналіз просодичних характеристик висловлювань згоди довів, що відповідно до прагматичної спрямованості та ступеня зацікавленості спостерігається зниження багатьох частотних, динамічних та темпоральних показників у напрямку згода-рієкт > згода-ексепт > згода-евіденс. Так, як свідчать дані, найвищі *частотні* показники спостерігаються у висловлюваннях згоди-рієкт, найнижчі – згоди-евіденс (див. табл. 1).

Дослідження термінальних тонів фраз виявило, що при вираженні згоди-рієкт переважали висхідні та низхідні термінальні тони, згоди-ексепт та згоди-евіденс – низхідні.

Найчастіше у висловлюваннях усіх видів згоди зафіксовано хвилеподібні шкали; поряд із тим, у реалізаціях згоди-рієкт вживалися також східчасті низхідні та висхідні шкали; згоди-ексепт – східчасті та рівні; згоди-евіденс – рівні шкали.

При аналізі *динамічних* характеристик висловлювань згоди виявлено аналогічне до мелодійних характеристик зниження показників інтенсивності (див. табл.1).

Максимум інтенсивності у реалізаціях згоди-рієкт розташовувався на першому наголошеному складі або одночасно на першому наголошеному та

ядерному складах; згоди-ексепт та згоди-евіденс – лише на першому наголошеному складі.

Як довів аналіз *темпоральних характеристик*, реалізаціям згоди-рієкт властива підвищена середньоскладова тривалість шкали та ядра, згоди-ексепт та згоди-евіденс – загалом знижена середньоскладова тривалість у всіх сегментах фрази. У висловлюваннях досліджуваних видів згоди переважали дуже короткі (до 200 мс) та короткі (до 500 мс) міжсинтагменні та внутрішньосинтагменні паузи.

Таблиця 1

**Просодичні характеристики висловлювань згоди
різної комунікативно-прагматичної спрямованості в англійській мові**

Просодичний параметр	Згода-рієкт	Згода-ексепт	Згода-евіденс
<i>Мелодійні характеристики</i>			
Середній рівень ЧОТ фрази (відносні одиниці, далі – в. о.)	1,17	0,83	0,70
Середньоскладовий інтервал ядра (в. о.)	1,44	0,71	0,40
Діапазон (в. о.)	1,17	0,83	0,63
Показники максимумів (Гц)	175	152	135
<i>Динамічні характеристики</i>			
Середній рівень фрази (в. о.)	1,04	0,94	0,91
Середньоскладовий інтервал ядра (в. о.)	1,37	1,12	0,75
Діапазон (дБ)	18,96	14,36	12,01
Показники максимумів (дБ)	72,54	69,50	66,63
<i>Темпоральні характеристики</i>			
Тривалість наголошеного складу (мс)	225	270	204
Тривалість ненаголошеного складу (мс)	174	156	154
Тривалість ядра (в. о.)	1,49	1,10	0,97

Додаткові інтенціональні смисли згоди виявили наступні закономірності просодичного оформлення відповідних висловлювань.

Реалізація інтенціонального смислу впевненості відбувалася через підвищення частотних показників та показників інтенсивності, тоді як невпевнена згода характеризувалась їхнім зниженням.

Найчастотнішими шкалами при вираженні обох смислів згоди відмічено хвилеподібні. Крім того, впевненій згоді властиві східчасті, невпевненій – рівні шкали. Серед термінальних тонів у висловлюваннях впевненої згоди переважали низхідні тони, часто – «квадратні» за своєю конфігурацією, невпевненої – рівні та висхідні «гладкі» тони.

Реалізації впевненої згоди характеризувалися підвищеною складовиділеністю та коротшими паузами у порівнянні з реалізаціями невпевненої згоди. Тривалість складу в обох смислах згоди приблизно однакова.

При вираженні емоційно позитивно-забарвленої згоди спостерігалися вищі у порівнянні з негативно-забарвленою згодою показники частотних та динамічних параметрів.

Висловлюванням емоційно-забарвленої згоди загалом притаманні хвилеподібні шкали; також часто фіксувалися ковзні та висхідні шкали при вираженні впевненої згоди та рівні – невпевненої. Серед термінальних тонів, типових для реалізацій позитивно-забарвленої згоди, – низхідні та висхідні, негативно-забарвленої – низхідні та рівні тони. Аналіз позиції частотного максимуму не виявив суттєвих розбіжностей у вираженні досліджуваних смислів згоди.

Тривалість наголошених та ненаголошених складів у реалізаціях згоди різної емоційної забарвленості майже однакова. Висловлюванням емоційно позитивно-забарвленої згоди притаманні дещо триваліші паузи.

ВИСНОВКИ

Здійснений у реферованій роботі аналіз мовленнєвих актів згоди в англійськомовному діалогічному бізнес-дискурсі дав змогу встановити кореляцію між комунікативно-прагматичними, інтенціональними смислами згоди та просодичними засобами їх реалізації.

Використання у процесі аналізу даних із різних галузей лінгвістики (дискурсології, теорії мовленнєвих актів, теорії інтонації, соціофонетики, інтеракціональної прагмалінгвістики, фонопрагматики) уможливило визначення згоди як інтеракціонально-прагматичної категорії. У цьому контексті згода означає спільність точок зору комунікантів та, як наслідок, формування обопільної інтенції щодо подальшого розвитку позитивної, конструктивної мовленнєвої взаємодії.

Розгляд функцій згоди в англійськомовному діалогічному бізнес-дискурсі дозволив констатувати, що ця категорія виступає провідною тональністю такого дискурсу та імплементується у мовленнєвому акті згоди. Мовленнєвий акт згоди – це акт вербальної інтеракції представників бізнес-спільноти, ілокутивним призначенням якого є маркувати висловлення співрозмовника як таке, що відповідає дійсності, інтересам або можливостям мовця.

Прагматичні особливості мовленнєвого акту згоди у діалогічному бізнес-дискурсі зумовлені прагматикою цього дискурсу, який вбачається інституціональним, статусно-орієнтованим, із строго регламентованими статусно-рольовими відношеннями. Бізнес-дискурс дефінується як вербалізована у тексті конвенціональна, ситуативно зумовлена комунікативна інтеракція, учасники якої мають необхідні повноваження для встановлення та розвитку ділових відносин.

У результаті дослідження було встановлено, що мовленнєвий акт згоди у діалогічному бізнес-дискурсі – це реакція на ініціальну репліку або певну частину дискурсу. Залежно від характеру ініціального мовленнєвого акту / ходу виділено мовленнєві акти згоди-рієкт, згоди-ексепт та згоди-евіденс.

Аналіз лексико-синтаксичних засобів вираження згоди певної прагматичної спрямованості довів, що реалізації згоди-ексепт та згоди-евіденс найчастіше є повним / частковим повтором (35% та 42%) або перифразом (32% та 13% відповідно) ініціального мовленнєвого акту, згоди-рієкт – викладенням згоди у відносно вільній формі (55%).

Дослідження власне просодичної організації мовленнєвого акту згоди підтвердило припущення щодо наявності зв'язку між певною прагматичною спрямованістю згоди, ступенем зацікавленості, з одного боку, та просодичними засобами, з іншого. Згідно з даними аудиторського аналізу встановлено, що найбільший ступінь зацікавленості властивий згоді-рієкт, найменший – згоді-евіденс, проміжне положення належить згоді-ексепт.

Відповідно до комунікативно-прагматичної спрямованості та ступеня зацікавленості спостерігається зниження частотних показників та показників інтенсивності у напрямку: згода-рієкт > згода-ексепт > згода-евіденс. Темпоральні характеристики представлені прискоренням темпу у напрямку від згоди-рієкт до згоди-евіденс.

Окрім інваріантних просодичних ознак висловлювань згоди певної прагматичної спрямованості проведений аналіз довів наявність просодичних варіацій відповідно до додаткових інтенціональних відтінків згоди – впевненості / невпевненості та емоційної забарвленості. Так, визначено, що інтенціональний смисл впевненості реалізується через підвищення частотних показників та показників інтенсивності. Дослідження просодії мовленнєвого акту емоційно-забарвленої згоди довело, що позитивні емоції мають ширший спектр відтінків, чим

зумовлено значне варіювання просодичних ознак. Негативні емоції виявилися, у принципі, не типовими для мовленнєвого акту згоди у досліджуваному дискурсі (9% у порівнянні з 21% позитивних емоцій), вони зустрічалися значно рідше та показали набагато вужчий діапазон просодичних варіацій. Реалізаціям емоційно позитивно-забарвленої згоди властиве підвищення показників просодичних параметрів у порівнянні із реалізаціями негативно-забарвленої згоди.

Таким чином, аналіз просодії мовленнєвого акту згоди в англійськомовному діалогічному бізнес-дискурсі дав змогу констатувати наявність безпосереднього зв'язку між комунікативно-прагматичними, інтенціональними смислами згоди та просодичними засобами їх реалізації. Перспективу подальших досліджень пов'язуємо із вивченням впливу гендерного фактору на просодію згоди, особливостей різновекторної комунікації, спілкування представників бізнес-сфери та не-бізнес-сфери; специфіки просодичного оформлення мовленнєвого акту згоди американського варіанту англійської мови у порівнянні з британським.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ:

- 1) Юмрукуз А. А. Реалізація категорії згоди / незгоди в англійськомовному дискурсі ділових переговорів / Т. Є. Єременко, А. А. Юмрукуз // Наукові записки [Національного університету «Острозька академія»]. Серія : Філологічна. – Вип. 38. – 2013. – С. 180 – 183.
- 2) Юмрукуз А. А. Дискурс ділових переговорів : лінгвокультурний аспект / Т. Є. Єременко, І. О. Лук'янченко, А. А. Юмрукуз // The first international conference on European conference on languages, literature and linguistics : Proceedings of the conference (April, 14, 2014). – Vienna : “East-West” Association for advanced studies and higher education GmbH, 2014. – P. 372 – 376.
- 3) Юмрукуз А. А. Інтонація мовленнєвих актів повної та неповної згоди в діловому діалогічному дискурсі / А. А. Юмрукуз // Одеський лінгвістичний вісник. – 2015. – Т. 1, № 6. – С. 153 – 157.
- 4) Юмрукуз А. А. Прагматичні смисли мовленнєвого акту згоди в англійськомовному бізнес-дискурсі / А. А. Юмрукуз // Научные труды SWorld. – 2015. – Т. 13, № 2 (39). – С. 84 – 91.
- 5) Юмрукуз А. А. Лексико-граматичні засоби встановлення контакту в дискурсі ділових переговорів (на матеріалі американського варіанту англійської мови) / А. А. Юмрукуз // Американські та британські студії: мовознавство, літературознавство, міжкультурна комунікація : збірник наукових праць. – 2015. – С. 181 – 185.
- 6) Юмрукуз А. А. Засоби імпліцитного вираження згоди в діловому діалогічному дискурсі / А. А. Юмрукуз // Лінгвістична теорія та практика:

історичне надбання, актуальні проблеми та перспективи розвитку : матеріали ІХ Міжнародної наук.-практ. конф. присвяченої пам'яті доктора філол. н., проф. А. К. Корсакова. – 2015. – С. 153 – 157.

7) Юмрукуз А. А. Просодичне оформлення мовленнєвого акту згоди в англійськомовному діалогічному бізнес-дискурсі / А. А. Юмрукуз // Науковий вісник Південноукраїнського національного педагогічного університету ім. К. Д. Ушинського. Серія : Філологія. – 2016. – № 22. – С. 171 – 180.

8) Юмрукуз А. А. Просодія мовленнєвого акту емоційно-забарвленої згоди в діалогічному бізнес-дискурсі / А. А. Юмрукуз // Наукові записки Бердянського державного педагогічного університету. Серія : Філологія. – Вип. 10. – 2016. – С. 108 – 115.

9) Юмрукуз А. А. Просодія мовленнєвого акту згоди в англійськомовному діалогічному бізнес-дискурсі : мелодійний компонент / Т. Є. Єременко, А. А. Юмрукуз // Вісник КНЛУ. Серія : Філологія. – 2016. – Т. 19. – № 1. – С. 48 – 54.

10) Юмрукуз А. А. Категорія згоди у діалогічному дискурсі : інтеракціонально-прагматична парадигма / А. А. Юмрукуз // Наукові записки ВДПУ ім. М. Коцюбинського. Серія : Філологічна (мовознавство). – Вип. 23. – 2016. – С. 164 – 167.

11) Yumrukuz A. A. Frequency Pattern of Speech Act of Categorical / Non-Categorical Consent in Business Discourse / A. A. Yumrukuz // Science and Education. A New Dimension. Philology. – Budapest. – 2016. – III (20), Issue 85. – P. 76 – 79.

12) Yumrukuz A. A. Speech Act of Consent in English Dialogical Business-Discourse: Emotional Aspect / A. A. Yumrukuz // Іноземні мови в системі вищої освіти : досвід, інновації, перспективи. – Матеріали міжуніверситетського круглого столу. – Одеса : Фенікс, 2016. – С. 69 – 70.

АНОТАЦІЯ

Юмрукуз А. А. Просодія мовленнєвого акту згоди в англійськомовному діалогічному бізнес-дискурсі (інструментально-фонетичне дослідження). – Рукопис.

Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата філологічних наук за спеціальністю 10.02.04 – германські мови. – Міжнародний гуманітарний університет, Одеса, 2017.

Дисертаційну роботу присвячено просодії мовленнєвого акту в англійськомовному діалогічному бізнес-дискурсі.

Предметом дослідження виступає просодія мовленнєвого акту згоди в англійськомовному діалогічному бізнес-дискурсі.

У роботі визначено згоду як інтеракціонально-прагматичну категорію; виділено мовленнєві акти згоди відповідно до комунікативно-прагматичної спрямованості – згоди-рієкт, згоди-ексепт та згоди-евіденс; встановлено прагматичні та лексико-синтаксичні особливості мовленнєвих актів згоди різної комунікативно-прагматичної спрямованості. На просодичному рівні описано мелодійні, динамічні та темпоральні параметри, що реалізують мовленнєвий акт відповідного комунікативно-прагматичного різновиду згоди. Виявлено інтегральні та диференціальні просодичні параметри мовленнєвих актів досліджуваних видів згоди в англійськомовному діалогічному бізнес-дискурсі.

Ключові слова: англійськомовний діалогічний бізнес-дискурс, мовленнєвий акт згоди, згода-рієкт, згода-ексепт, згода-евіденс, просодія, впевнена / невпевнена згода, емоційно позитивно- / негативно-забарвлена згода.

АННОТАЦІЯ

Юмрукуз А. А. Просодия речевого акта согласия в англоязычном диалогическом бизнес-дискурсе (инструментально-фонетическое исследование). – Рукопись.

Диссертация на соискание ученой степени кандидата филологических наук по специальности 10.02.04 – германские языки. – Международный гуманитарный университет, Одесса, 2017.

Диссертация посвящена изучению просодии речевого акта согласия в англоязычном диалогическом бизнес-дискурсе.

Предметом исследования выступает просодия речевого акта согласия в англоязычном диалогическом бизнес-дискурсе.

Согласие рассматривается в работе как интеракционально-прагматическая категория, которая обозначает единство точек зрения коммуникантов и, как следствие, формирование обоюдной интенции в отношении дальнейшего развития положительного, конструктивного речевого взаимодействия.

Лексико-синтаксические особенности речевого акта согласия в диалогическом бизнес-дискурсе обусловлены прагматикой этого дискурса. Диалогический бизнес-дискурс рассматривается как вербализованная в тексте конвенциональная, ситуативно обусловленная интеракция, участники которой имеют необходимые полномочия для установления и развития деловых отношений. Диалогический бизнес-дискурс относится к институциональному, статусно-ориентированному типу дискурса со строго регламентированными статусно-ролевыми отношениями. Несмотря на это, в последнее время наблюдаются тенденции к функционально-прагматической дерегламентации и деконвенционализации такого дискурса, что обуславливает проникновение в деловую речь единиц разговорного стиля.

Речевой акт согласия является реактивным; в соответствии с характером инициального речевого акта на материале англоязычного диалогического бизнес-дискурса были выделены речевой акт согласия-риэкт (согласия выполнить действие), согласия-экцепт (согласия с суждением, точкой зрения) и согласия-эвиденс (согласия, касающегося достоверности предоставленной объективной информации). Выделенные речевые акты отличаются друг от друга своей прагматической направленностью, которая может быть правильно интерпретирована только при условии учета широкого контекста соответствующего речевого акта и особенностей его просодического оформления.

На основании анализа просодической организации речевых актов согласия в английском языке подтверждается предположение о наличии связи между определенной прагматической направленностью согласия, степенью заинтересованности, с одной стороны, и просодическими средствами их реализации, с другой. В частности, в соответствии с прагматической направленностью и степенью заинтересованности наблюдается снижение показателей частотных и динамических параметров в направлении согласие-риэкт > согласие-экцепт > согласие-эвиденс. Темпоральные характеристики маркируются ускорением темпа в направлении от согласия-риэкт к согласию-эвиденс.

Кроме инвариантных просодических характеристик речевого акта согласия возможно их варьирование в зависимости от дополнительных интенциональных оттенков согласия – уверенности / неуверенности, эмоциональной окраски.

Ключевые слова: англоязычный диалогический бизнес-дискурс, речевой акт согласия, согласие-риэкт, согласие-экцепт, согласие-эвиденс, просодия, уверенное / неуверенное согласие, эмоционально положительно- / отрицательно-окрашенное согласие.

SUMMARY

Yumrukuz A. A. Prosody of speech act of consent in English dialogical business discourse (instrumental phonetic study). – Manuscript copyright.

Thesis for the Candidate Degree in Philology. Speciality 10.02.04 – Germanic Languages. – International Humanitarian University, Odesa, 2017.

The dissertation focuses on the comprehensive study of prosodic parameters of the consent speech act in the English dialogical business discourse.

Consent is defined in the present work as an interactional and pragmatic category. In compliance with pragmatic focus three kinds of speech acts of consent are distinguished in the English business-discourse: consent-react, consent-accept, consent-evidence, pragmatic and lexical-syntactic specifics of consent speech acts being described. On the prosodic level melodic, dynamic and temporal parameters characterizing the speech act of a certain communicative and pragmatic kind of consent

are featured, integral and differential prosodic parameters of the consent speech acts mentioned above being revealed and analyzed in detail.

Key words: English dialogical business discourse, speech act of consent, consent-react, consent-accept, consent-evidence, prosody, strong / weak consent, emotional positively / negatively coloured utterances.

Підписано до друку 4.05.2017.
Формат 90x60/16. Гарнітура TNR.
Ум. друк. арк. 0,9. Наклад 100 прим.
Зам. № 8911/17.

Надруковано у ФОП Бондаренко М.О.
м. Одеса, вул. В. Арнаутська, 60
т. +38 0482 35 79 76
info@aprel.od.ua

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до державного реєстру видавців ДК № 4684 від 13.02.2014 р.

